

polemiske bemærkninger om fortiden, er det vigtigt, at vi får også de indirekte og mere skjulte omkostninger ved energipolitikken frem.

Der foreligger jo beregninger fra energisektoren om et tocifret milliardbeløb, som det her i virkeligheden koster, og det er jo altså en fjerdedel af alle udgifterne i sundhedssektoren, som er under pres, hvis det er tilfældet.

Hvad får vi så for de penge? Lidt mindre udslip, at dommedag indtræder to år senere eller hvad?

Det er vigtigt at se målet i forhold til omkostningerne, men jeg er glad for det tilsagn, som jeg opfatter at ministeren har givet på det her område.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Kim Andersen. Undskyld, ministeren skal svare. Det er i den almindelige spørgetid, vi tager flere spørgsmål sammen.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er jeg glad for, altså at få lejlighed til at svara! Jeg vil sige til hr. Dahlgaard: Jeg var bestemt ikke polemisk. Jeg var anerkendende i forhold til den tidligere regering og også anerkendende over for den nutidige udtalelse fra både Venstre og Det Konservative Folkeparti om »Energi 2000«. Hvis der er nye signaler her, hører jeg gerne om dem.

Jeg er ikke enig i hr. Dahlgaards negative beskrivelser af dansk energipolitik. Vi har lavere energipriser f.eks. på elektricitetsområdet end noget andet land i verden, der anvender tilsvarende brændsler. Vi har den højeste effektivitet. Vi har det laveste energiforbrug pr. produceret enhed. Det er faktisk et af de allervigtigste miljø- og konkurrenceparametre i forhold til omverdenen.

Hr. Dahlgaard burde som tidligere meget årvågen kritisk økonomisk iagttagelse være den første til at vide: Er der noget, man skal være forsigtig med, så er det tal og statistik, navnlig når nogen er part i en sag.

Kim Andersen (V):

I forlængelse af hr. Frank Dahlgaards spørgsmål og ministerens besvarelse heraf om bestræbelserne på at begrænse CO₂-udslippet vil jeg gerne spørge ministeren, om han med henvisning til Skatteministeriets cirkulære af 20.

august om opgørelse og fordeling af brændselsforbrug på de centrale kraftvarmeværker vil fortælle mig, hvilken effekt denne afgiftsforhø-

jelse, som vurderes at være på omkring 20 pct. for slutforbrugeren svarende til ca. 2.500 kr. om året for en gennemsnitsforbruger – og det er altså 500.000–600.000 husstande, vi taler om – vil have på CO₂ og på miljøet generelt, hvilken effekt den vil have på teknologiudviklingen på de centrale kraftvarmeværker, og sluttelig om denne afgiftsforhøjelse skal ses som et nyt element i regeringens politik på miljøområdet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er mange ting på én gang. For det første: Der er ikke tale om nogen afgiftsforhøjelse. Der er tværtimod tale om, at mange får eftergivet noget skat, de burde have betalt for længe siden.

For det andet: Det vil ikke have nogen negativ virkning i forhold til de centrale kraftvarmeværker, for dér er udbygningen næsten fuldt ud gennemført. Til gengæld vil den omlægning, skatteministeren har bebudet på beskatning af de decentrale kraftvarmeværker, betyde, at dér, hvor der er et udviklingspotentiale, vil der blive bedre vilkår i fremtiden, og det vil sige, at samlet set kommer der en CO₂-gevinst.

I øvrigt er jeg helt enig med hr. Kim Andersen i – i stærk modstrid med det, hr. Dahlgaard har sagt – at her har vi et glimrende eksempel på, hvordan en fornuftig skattelovgivning har været med til at befordre en effektiv energipolitik og en energipolitik, der også har ført til gode miljømål.

Steen Gade (SF):

Jeg synes, det var udmærket, at ministeren korrigerede hr. Frank Dahlgaards indlæg ved at fremhæve, at vi faktisk har nogle af de billigste elpriser i Europa, men jeg vil spørge ministeren, om han ikke også godt vil belære hr. Frank Dahlgaard om den realitet, vi diskuterer, når vi diskuterer CO₂-udslip: at vi har et af de største CO₂-udslip i Europa, at vi er et af de mest kulafhængige og dermed CO₂-tunge lande overhovedet i Europa, og at det, hvis vi ikke gør yderligere anstrengelser end dem, vi gør i dag, vil blive et problem for os i forhold til en politisk troværdighed både i forhold til den internationale diskussion og reelt i forhold til en lidt mindre diskussion, netop den, vi har i Europa.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er egentlig brandærgeligt, at kul har så stort et CO₂-indhold i sig, for rent faktisk var omlægningen til kul jo en fornuftig disposition,